

Forfatter: Sparre, Jep Thordsen

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Sparre, Jep Thordsen (1561-04-11)

Citation: Sparre, Jep Thordsen: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Sparre, Jep Thordsen (1561-04-11)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)*, I KOMMISSION HOS G. E. C. GAD, s. 161. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-006-shoot-L0007431460060164.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lybæk, 11. April 1561.

Jep Tordsen Sparre til Mogens Gyldenstjerne.

Han har gentaget sine gamle Klager til Kongen og beder atter Mogens Gyldenstjerne om Støtte hos Kongen imod sine Fjender.

Myn wenlig, kierlig hellsen altidt faarsentt met wor herre. Kiere her Manus Guldenstiern, swager och synnerlig gode wen, kan ieg etter j en gode menyng icke faarhalde, att ieg haffde mett bud hoss kon. maj. j Judlandtt nu nagen tydt faarleden omme myne gaare oc goss oc store erledne skade, gewaltt oc faarfolning, som en pardtt meg der j landett giørtt haffuer, bøede for oc syden att ieg der aff landett drogh, som eder sielffuer well wytterligtt er. Oc ware nu begeren aff kon. maj., att ieg magde bekomme myne gaare oc goss jgen, oc myne erledne skade maate meg were jgen legtt, som de s. 162 meg giørtt oc fraatagett haffuer j hans salege her vader tidtt, oc berob dem altitt epaa salege kon. maj., att de haffde hans befalling derepaa, allt hwatt de meg giørtt haffde. Oc haffuer nu kon. maj. saleger meg den skade giørtt, saa ware dett nu billick, att kon. maj., som nu hans son er, holle de same der thill att betale meg den skade, som de meg giørtt haffuer, eller deris arffuinge eller oc kon. maj., omme hans salege fader meg den skade haffuer laade giørtt eller oc thilføgett. Oc wed well wer redlig man der j landett, att ieg waare dermett mett myn slegtt oc wanner oc holpe salege kon. maj. thill landett oc rygett, som enu kon. maj. j steden er, paa myn egen pung oc pennynge, som kon. maj. meg enu skillig er. Oc meynte, att ieg behorte annen tack oc betalung derfaaer en meg mett saa fratagett haffuer oc jemmerlig saa faarfolgett haffuer en tidtt efter den anden oc meg der till mett j saa maange aar her vden landett fraa myne gaarde och goß haaldett haffuer oc hafuer lange tit giørtt oc tragtt meg effter lifff, er oc goß for myne gaare oc goß skulle. Idoch Gud almechtigeste wyll daag icke saa haffuer, oc haffuer wenckett en deell genocksam derfaar, oc de anner kune deris deell oc well bekomme, oc alle de, der mett j radtt oc dadtt werett haffuer, omme de myne erledne skade icke betale. Thj Gud lader gerne intet tyrannie vstraffett eller sleg jemmerligh faarfolgung. Oc begerde enu oc aff kon. maj., att ieg maate faarse meg gott thill hans kon. maj., saa allt haader oc vwylle, som emellom hans salege her faader oc meg werdtt hafuer, faar hwes deell som de haffuer meg belagen oc faarfordtt faar hans salege her faader, saa dett maate werhe oc bliwe slett aflegtt oc faardragen sake. Saa skryue de meg sleg antwordtt thillbaage igen, de som ieg haffde skryuen till, att de skulle tale mett kon. maj. herom epaa myne wegne, saa hans kon. maj. wylle giffue meg en frij, secker, christlig legde epaa rettergang, s. 163 som ieg dag aller haffuer harett, att thaa naagen legde epaa rettergang, en frig, secker, krestleg legde, hoer segh frij, secker, vbehindertt, van gespraken, mett nagen vbillicheitt oc faar vden alle rettergang eller tiltale j naagen hande maade, dersom ieg wyll drag derin epaa legde, som der luede epaa rettergang eller paa sleg ouerfal oc ouerwaltt, som meg giørtt er vdj Lunde j Skone, daa de sagde meg en krestleg legde till vdaff her Johan Frisses 1) mund, som han laade syre ¹⁾ meg til epaa salege kon. maj., oc korne der epaa salege kon. maj. breffue oc skryuelse. Hvor dett meg haalden er, dett wed j well, oc hwo vkrestleg de mett meg vmme gieng oc twang meg der emod breffue oc segell vdaf, allt, hwatt de sielff wille laade degte oc skryue. Daa haalde de meg j Stig Porsses kamer saa lenge, att ieg dette maate faarsegele emodt alle wor loffue, rett oc fryheder oc emod kon. majt. recesse, som luder: hwelcken af adell der y rygett kome thil hannom epaa hans breffue oc skryuelse oc y en gode troe oc loffue, han skall frij, vbehindertt kome thill sytt egett igen. Hwor er dett meg haalden eller hwatt duwer same aftwøngen breff, som j oc wel sielff kune tencke 2), oc j sielff der hosß ware, saa wyll ieg wel drag derin faar vden legde.

Kiere her Manus, saa beder ieg eder gierne, att j wylle tale kon. maj. till epaa myne ²⁾ denne menyng oc om myn store erledne skade oc om myne gaare oc goß, att ieg mate dett iggen bekomme oc ieg maate faarsee meg gott thill hans kon. maj., saa allt som dette faarbemelte bref indhalder. Thj hans kon. maj. wed der intet aff vden hwadtt de syre 1) faar hannem, de som meg den skade giordtt haffuer oc myne gaare oc goß fraatagett haffuer. Oc hwatt de syre 1) hans naade derfaar, dett kan wer man wel tencke, att de kune behaue myne gare oc goß oc s. 164 bruge deris modwille dermett oc haalde meg saa her vden lannett fraa mett egen. Oc hwadtt de tencke, dett wed ieg wel, men dett skall der icke thilkome, der skal meg Gud j hoge hemmel thilhielsspe(!), oc skal seg beder tildrage, oc kan deris bøse menung wel korne j deris egen sack.

Kiere her Manus, att j wille giore her vdj, ligesom myn gode trøe er til eder, oc ligesom j laffuett meg j Lunde vdj Skone oc gaffue meg eders bref epaa den til sanyng, daa wy skiffte efter salege mester Age ¹⁾, myn fader broder, oc wylle gifue kon. maj. myne erledne skade oc alle denne myne gelegenheyt tilkiende, som ieg enu j dette bref bemelt hafuer, oc j wylle skryue meg, hwatt swar j fange af kon. maj. 3) her epaa oc hans nades wylle er her om, thilbage mett den same myn baade. Thj ieg haffuer inge lust lenger ad lide sleg deris modwylle 4), ad de bruge saa myne gaare og goß, skatte oc piaage myne arme bøenner, farherr oc faarderfe allt, der meg tilkome, oc meg der til her vdj fremett landet fraa met egett att haalde thil sleg tering, skade oc farrderffe. Vdj hwes maade ieg kan etter thill wylige oc tienste were, wil ieg altit gerne giore. Hermett Gud almechtigeste befaled. Datum Lubeck fridagen effter passke anno 1561.

Jacopf
Spar.

(Mogens Gyldenstjernes Randbemærkninger:)

Sparre, Jep Thordsen, *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)*,

1) Jahan Frys. 2) At komme tyl k. mt. vden leide. 3) Suar fra k. mt. 4) Motwyllig at lyde lenger.

Udskriften, der formentlig har staaet paa et særligt Omslag, mangler.